

Tanke, at det vilde være bedre saa snart som muligt at ophøre med denne temmelig kostbare Virksomhed. Jeg har ikke denne Gang den Fordeel at have en Stutmesterrapport i Haanden; men jeg kan dog hjælpe mig med et lille Skrift, som jeg her har tilstede, men som jeg antager ikke er kommet alle de ærede Medlemmer ihænde, og det maa derfor være mig tilladt at henvise til de forskjellige Punkter i dette Skrift ved Sagens Bedømmelse. Skriftets Titel er: Regenerationen af Frederiksborg Stutteri; det er udkommet den 12te October 1861 og er altsaa et nyt Actstykke i denne Sag. Jeg har nu ikke den Ære at kjende Professor Prosch, der er Forfatteren, men jeg har hørt tidligere saavel som nu, at det er en kundskabsrig og dygtig Mand. Hans Skrift bærer Vidne om, at han hører til de „Uafhængige“, det er aabenbart; thi det er meget sjældent, at en Mand i den Stilling udtaler sig paa den Maade, som her er skeet, mod Regjeringen og det hele Stutterivæsen, hvis Vedligeholdelse han dog alligevel synes at ønske, men paa en ganske anden Maade end nu. Det er sjældent siger jeg at faae i Haanden et Skrift, der indeholder saa rene og klare Udtryk fra en Embedsmand; han besylder ligefrem Regjeringen for den dybeste Uvidenhed, og han siger om dens Raadgivere — jeg skal see at finde Udtrykkene i Skriftet for at være fuldkommen correct — han taler om, at han frygter for, at de kongelige Commissairer ville komme til at bestaae af de fornemme og vægtige Stemmer, under hvis Vægt Hesteavlens, saavel her som andetsteds, saalænge har sunket; han taler om det Uforstandige i at drive Stutteriet i de nu forhaandenværende Bygninger; han taler om at „Regjeringens Raadgivere ere blottede, jeg vil ikke sige for Stutterikjendskab, men blot for ethvert Anstrøg af naturvidenskabelig Indsigt“, han taler om „den rene og skjære Uhyndighed“, han taler om, at „Fornuft og Erfaring ere lige fremmede for den i den Form, i hvilken Regjeringens Raadgivere have fremsat den“, og han nedlægger udtrykkeligt Protest derimod osv. (C. B. Rimestad: Maa jeg bede om Ordet!), og saadan gaaer det heelt igjennem Skriftet. Idet jeg nævner, at Forfatteren ikke forlanger Stutteriets Nedlæggelse,

skal jeg bemærke, at han iforveien har sagt, at den nuværende Fremgangsmaade er i højeste Grad uheldig, og han henviiser os til Frankrig, hvor en Generalinspecteur staaer i Spidsen for Huusdyravlen. Der er tillige henviist til Skrifter, som findes paa Landbohøjskolen, og som indeholde Underretning om, hvad den franske Regjering har gjort, for at fremme Huusdyravlen; jeg har ikke haft Leilighed til at bede om at faae disse Skrifter at see, og min Erfaring af Bøger angaaende den franske Hesteavl gaaer ikke længere tilbage end til 1848; men der er et fransk Værk, som jeg vil anbefale de ærede Herrer Hippologer eller rettere sagt de Herrer, som interessere sig for Stutterivæsenet. Dette Værk er udgivet af den bekjendte Forfatter Huzard, som selv har været meget for Stutterivæsenet og for Præmievæsenet, men som paa det Klarest viser de aldeles uforholdsmæssige Beføstninger ved Regjeringsstutterierne. Han gjør opmærksom paa, at i Frankrig ere Præmier for Heste ikke blevne uddeelte til de bedste, men til de sletteste Heste; han beskriver, hvorledes man kun har lagt an paa, for at fange Præmier, at tilveiebringe Heste af et skjønt Ydre, men iøvrigt med alle mulige Feil, som især ved Brugen komme frem, at man aldeles har overseet Hestens Nytte for den ydre Skjønhed. Dette formoder jeg, har ført til, hvad der ogsaa er gjort opmærksom paa i dette Skrift, at man i Frankrig aldeles har affkaffet Hestepremier; thi vor Forfatter siger, at ved Dyrestuerne indskrænker man sig til at uddele Præmier til Dvæg og til de mindre Huusdyr, Hestene blive derimod udelukkede. Det vil være de Herrer, som interessere sig for Hestevæsenet, bekjendt, at man i England aldeles ikke giver Præmier til Heste, men at de private Foreninger, som findes der, derimod give bethdelige Præmier til andre Huusdyr; man maa altsaa der være kommen til den Overbeviisning, at Præmieuddeling til Heste ikke er hensigtsmæssig. Den ærede Forfatter giver os slette Udgifter med Hensyn til Udgifterne ved Regjeringsstutterivæsenet, idet han siger, at dersom man fremdeles vil beholde det frederiksborgske Stutterivæsen, maae vi være fattede paa at opføre fuldstændig nye Bygninger; han siger, at det bør udtales reent ud, „at det er usor-